

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-412-2-22>

INNOVATIVE METHODS OF OPTIMIZING PROJECT MANAGEMENT IN A COMPETITIVE ENVIRONMENT

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА

Ostapenko T. H.

*Doctor of Economic Sciences,
Associate Professor,
Head of the Department
of Management Technologies
Educational and Scientific Institute
of Continuing Education of the National
Aviation University
Kyiv, Ukraine*

Ostapenko T. G.

*доктор економічних наук, доцентка,
завідувачка кафедри технологій
управління
Навчально-науковий Інститут
неперервної освіти
Національного авіаційного
університету
м. Київ, Україна*

На діяльність інноваційних проектних команд [1] впливає також міжнародне середовище, що представлене сукупністю країн, їх регіональних угруповань, міжнародними ринками та міжнародними відносинами. Процеси інтернаціоналізації, транснаціоналізації та глобалізації є тими, що формують зазначене міжнародне середовище. Так, управлінські проекти можуть бути профінансовані на міжнародному рівні і передбачати виконання цих проектів в інших країнах. Інноваційний проект міжнародного характеру визначається формуванням виконавчих команд та використанням новітніх технологій як щодо технології виробництва, так і щодо виконання самого проекту.

Зауважимо, що зовнішнє середовище мажу бути економічним, правовим, політичним та культурним. Економічне середовище [2] передбачає, що, у відповідності до більшості концепцій конкурентоспроможності, вирішальною її ланкою слід вважати підприємства та проекти на них, адже саме в процесі їх діяльності формуються конкурентні переваги на всіх вищих рівнях конкурентоспроможності. Підприємства, та їх інноваційні команди, створюють ці переваги, діючі в певному конкурентному середовищі. За моделлю М. Портера це середовище складають так детермінанти:

1. Факторні умови, ті конкретні фактори (кваліфікована робоча сила визначеного профілю та інфраструктура), котрі потрібні для успішної конкуренції в конкретній галузі;

2. Умови попиту, тобто яким є попит на внутрішньому ринку та продукцію чи послуги, що пропонуються цією галуззю;

3. Споріднені та підтримуючі галузі (наявність або відсутність в країні споріднених чи підтримуючих галузей, котрі є конкурентоздатними на міжнародному ринку);

4. Стратегія фірм, структура та суперництво (тобто які умови є в країні, що визначають, як створюються та управляються фірми і яким є характер конкуренції на внутрішньому ринку)

До уваги беруться дві додаткові змінні – роль уряду і випадкові обставини, які впливають на загальні компоненти середовища.

Правове середовище характеризується міжнародною та національною компонентами. Так, на міжнародному рівні формується міжнародне економічне право як система норм та принципів, які регулюють відносини між суб'єктами світового господарства у процесі міжнародного економічного співробітництва і яка є самостійною галуззю міжнародного публічного права. В розвитку міжнародного економічного права виділяють джерела та принципи.

Джерела є формою юридичного виразу норм та принципів цього права. Система джерел міжнародного економічного права включає: міжнародні договори, міжнародно-правові звичаї, рішення (акти) міжнародних організацій, міжнародні кодекси поведінки. Принципи міжнародного економічного права – це керівна ідея, базисне правило здійснення певної активності [3]. Принципи права віддзеркалюють тенденції а потреби оптимального та прогресивного розвитку міжнародних економічних відносин.

Національний рівень правового середовища передбачає винайдення того переліку питань, що визначає регулювання інноваційних проєктів на певних підприємствах певної галузі. Так, виділяються такі аспекти: система оподаткування приватних осіб, оподаткування прибутків організації, зовнішньоекономічна система митного оподаткування тощо.

Політичне середовище передбачає актуальність засад владних зусиль та публічного адміністрування, коли від обраної влади залежить чи якісно буде виконана програма розвитку національної економіки, регіону, галузі та підприємства та інноваційного проєкту.

І культурне середовище передбачає розуміння відмінностей між окремими представниками тих чи інших культурних стереотипів. Зокрема, необхідно серед міжнародного колективу обрати на відповідні посади тих, хто найбільш оптимально буде виконувати ті чи інші функції.

Література:

1. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 № 40-IV. URL: <http://www.rada.gov.ua>

2. «Цифрова трансформація для України» (DT4UA).
<https://ega.ee/uk/project/dt4ua/>

3. Стародуб С. Р. Інноваційний розвиток підприємства в умовах післявоєнної відбудови. URL: <http://www.lute.lviv.ua/fileadmin/www.lac.lviv.ua/data/kafedry/Ekonomiky/2023>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-412-2-23>

INTRODUCTION OF ENVIRONMENTAL BUDGETING IN INTERNATIONAL RELATIONS

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ В МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ

Pereguda Yu. A.

*Candidate of Geographical Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of Global Economic
National University of Life
and Environmental Sciences of Ukraine,
Associate Professor at the Department
of Tourism Organization
Private Joint-Stock Company "Higher
Educational Institution "Interregional
Academy of Personnel Management"*

Kryvoberets M. M.

*Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of Organization of Tourism Activities
Private Joint Stock Company
"Higher Educational Institution
"Interregional Academy
of Personnel Management"
Kyiv, Ukraine*

Перегуда Ю. А.

*кандидат географічних наук, доцент,
докторант та доцент кафедри
глобальної економіки
Національний університет
біоресурсів і природокористування
України,
доцент кафедри організації
туристичної діяльності
Приватне акціонерне товариство
«Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія
управління персоналом»*

Кривоберець М. М.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри організації
туристичної діяльності
Приватне акціонерне товариство
«Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія
управління персоналом»
м. Київ, Україна*

Запровадження екологічного бюджетування в міжнародних відносинах є ключовим кроком у забезпеченні сталого розвитку та